

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 16 päivänä marraskuuta 2006

N:o 975—978

SISÄLLYS

N:o		Sivu
975	Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain muuttamisesta	2677
976	Laki vesikulkuneuvorekisteristä	2679
977	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläintautien vastustamiseksi suoritettavista tarkastuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla	2686
978	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eräiden eläinten ja tavaroiden eläintautivaatimuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	2699

N:o 975

Laki

ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1551/1995) 2 §:n 3 momentti, 4 § ja 12 §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä on 12 §:n 2 momentti laissa 916/2003, sekä
lisätään 12 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi viimeksi mainitussa laissa, uusi 3 momentti, seuraavasti:

2 §

Ulkomailta tulevan palkansaajan määritelmä

Verovelvollista pidetään ulkomailta tulevana palkansaajana enintään 48 kuukauden ajan tässä laissa tarkoitetun työskentelyn alkamisesta ja niin kauan kuin tämä työskentely on yhtäjaksoista.

4 §

Lain soveltamista koskeva hakemus

Tätä lakia sovelletaan ulkomailta tulevan palkansaajan hakemuksesta. Hakemus, jossa

on esitettävä selvitys 2 §:ssä tarkoitettujen edellytysten olemassaolosta, on tehtävä kirjallisesti ja annettava verovirastolle ennen tässä laissa tarkoitetun työskentelyn alkamista tai 90 päivän kuluessa työskentelyn alkamisesta. Jos tämän lain soveltamisen edellytykset ovat olemassa, veroviraston on tehtävä asiaa koskevasta päätöksestään merkintä palkansaajan verokorttiin.

12 §

Voimaantulo

Lakia sovelletaan palkkaan, joka saadaan tai on saatu 1 päivänä tammikuuta 1996 tai

HE 103/2006
VaVM 16/2006
EV 126/2006

145—2006

895029

sen jälkeen, jos palkka perustuu työskentelyyn, joka alkaa tai on alkanut 1 päivän tammikuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 1999 tai 1 päivän tammikuuta 2001 ja 31 päivän joulukuuta 2011 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan luettuina. Muulta osalta lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

Lain 2 §:n 3 momenttia sovelletaan sellaiseen verovelvolliseen, joka aloittaa tässä laissa tarkoitetun työskentelyn 1 päivänä tammikuuta 2007 tai sen jälkeen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2006

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

N:o 976

L a k i**vesikulkuneuvorekisteristä**

Annettu Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2006

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Vesikulkuneuvorekisterin käyttötarkoitus

Valtakunnallista vesikulkuneuvorekisteriä, jäljempänä rekisteri, pidetään vesiliikenteen turvallisuuden parantamiseksi, vesikulkuneuvojen käyttämisestä luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle tai yksityiselle edulle aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi, valvonta- ja pelastustoiminnan tukemiseksi sekä vesien käytön suunnittelua ja varautumissuunnittelua varten.

2 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Jollei tässä laissa toisin säädetä, rekisteritietojen salassapitoon ja luovuttamiseen sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999) ja muuhun henkilötietojen käsittelyyn henkilötietolakia (523/1999).

3 §

Viranomaiset

Maistraatit, jäljempänä rekisterinpitäjät, pitävät vesikulkuneuvorekisteriä.

HE 39/2006
LiVM 15/2006
EV 102/2006

Rekisteröinti-ilmoituksen vastaanottanut rekisterinpitäjä vastaa rekisteröinti-ilmoituksen käsittelystä, tietojen merkitsemisestä rekisteriin ja rekisteröidyistä tiedoista.

Rekisterinpidon yleisestä ohjauksesta vastaa liikenne- ja viestintäministeriö. Rekisterinpidon hallinnollinen ohjaus ja kehittäminen kuuluu sisäasiainministeriölle.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tietojärjestelmän toimivuudesta ja rekisteritoimintojen yhtenäisyydestä vastaavasta viranomaisesta.

Sisäasiainministeriön asetuksella voidaan vesikulkuneuvorekisterin pitämiseen kuuluvia tehtäviä määrätä nimetyn maistraatin tehtäväksi.

2 luku

Vesikulkuneuvon rekisteröinti

4 §

Rekisteröitävät vesikulkuneuvot

Moottorilla varustettu vesikulkuneuvo, jonka moottoriteho on moottorin valmistajan ilmoituksen mukaan vähintään 15 kilowattia, sekä moottorilla tai purjeella varustettu vesikulkuneuvo, jonka rungon pituus on valmistajan ilmoituksen mukaan vähintään 5,5 metriä, on rekisteröitävä siten kuin tässä laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä säädetään.

5 §

Poikkeukset rekisteröintivelvollisuudesta

Rekisteröintivelvollisuus ei koske:

- 1) vesikulkuneuvoa, jonka omistaja tai haltija on puolustusvoimat tai rajavartiolaitos;
- 2) alusrekisterilain (512/1993) nojalla rekisteröitävää alusta tai tällaiseen alukseen kuuluvaa vesikulkuneuvoa;
- 3) kalataloutta koskevista rekistereistä annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (1575/1994) nojalla kalastusalusrekisteriin merkittävää alusta tai tällaiseen alukseen kuuluvaa vesikulkuneuvoa; eikä
- 4) pelkästään kilpailukäytössä olevaa vesikulkuneuvoa.

6 §

Vapaaehtoinen rekisteröinti

Omistajan pyynnöstä voidaan rekisteriin merkitä myös vesikulkuneuvo, jonka rekisteröintiin ei tämän lain mukaan ole velvollisuutta. Rekisteröityyn vesikulkuneuvoon ja sen rekisteröintiin on tällöin sovellettava tämän lain säännöksiä.

7 §

Ilmoitusvelvollisuus

Rekisteröitävän vesikulkuneuvon omistajan ja rekisteröidyn vesikulkuneuvon uuden omistajan on ennen vesikulkuneuvon käyttöönottoa tehtävä kirjallinen rekisteröinti-ilmoitus rekisterinpitäjälle, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Rekisteriin merkittyihin tietoihin tapahtuneista muutoksista on vesikulkuneuvon omistajan tai haltijan kirjallisesti ilmoitettava rekisterinpitäjälle kuukauden kuluessa muutoksen tapahtumisesta. Muutoksesta ei ole kuitenkaan ilmoitettava silloin, kun kyse on sellaisen henkilön nimen, jolla on henkilötunnus, henkilötunnuksen, osoitteen tai kotikunnan muutoksesta tai henkilön kuolemasta taikka sellaisen oikeushenkilön yhteystiedoista, jonka yritys- ja yhteisötunnus on merkitty rekisteriin.

Jos rekisteröity vesikulkuneuvo tuhoutuu, myydään tai muutoin luovutetaan ulkomaille

taikka poistetaan pysyvästi käytöstä, on vesikulkuneuvon rekisteriin merkityn omistajan kirjallisesti ilmoitettava tästä rekisterinpitäjälle kuukauden kuluessa tapahtumasta.

8 §

Rekisteröitävän vesikulkuneuvon käyttäminen

Rekisteröitävää vesikulkuneuvoa ei saa käyttää vesiliikenteessä ennen kuin se on merkitty rekisteriin, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Sellaista tilapäisesti Suomessa olevaa vesikulkuneuvoa, jonka omistajalla tai haltijalla ei ole kotikuntaa tai kotipaikkaa Suomessa, saa käyttää Suomessa rekisteriin ilmoittamatta.

Ahvenanmaan maakunnassa rekisteröityä vesikulkuneuvoa saa tilapäisesti käyttää muualla Suomessa rekisteriin ilmoittamatta.

9 §

Rekisteritodistus

Vesikulkuneuvon rekisteröinnistä annetaan rekisteritodistus, joka on oltava mukana vesikulkuneuvoa käytettäessä. Valtioneuvoston asetuksella säädetään, mitkä rekisteriin tallennetut tiedot merkitään rekisteritodistukseen.

Jos rekisteritiedoissa tapahtuu muutoksia, jotka koskevat rekisteritodistukseen merkittäviä vesikulkuneuvoa tai sen moottoria taikka vesikulkuneuvon omistajaa tai haltijaa koskevia tietoja, annetaan muutosten merkittämisestä rekisteriin uusi rekisteritodistus.

Merenkulkulaitos vahvistaa rekisteritodistuksen mallin.

10 §

Rekisteritunnus

Vesikulkuneuvo saa rekisteröitäessä rekisteritunnuksen, josta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Omistajan on viipymättä varustettava vesikulkuneuvo rekisteritodistuksen mukaisella rekisteritunnuksella. Rekisteröitävää vesikulkuneuvoa ei saa käyttää, ellei sitä ole varustettu rekisteritunnuksella.

Jos vesikulkuneuvo on rekisteröity 5 §:n 2 kohdassa tarkoitettuun alusrekisteriin tai 5 §:n 3 kohdassa tarkoitettuun kalastusalusrekisteriin, voidaan vesikulkuneuvo jättää varustamatta tämän lain mukaisella rekisteritunnuksella.

11 §

Koetunnus

Sen estämättä, mitä 8 §:n 1 momentissa säädetään, vesikulkuneuvon tai moottorin valmistaja, maahantuojia, myyjä, korjaaja tai muu vastaava elinkeinonharjoittaja voi käyttää rekisteröimätöntä vesikulkuneuvoa koekäytössä, myyninedistämistoiminnassa tai muussa tämän kaltaisessa elinkeinonsa harjoittamiseen välittömästi liittyvässä toiminnassa, jos rekisterinpitäjä on antanut elinkeinonharjoittajalle kirjallisesta hakemuksesta koetunnuksen.

Koetunnus on voimassa toistaiseksi. Koetunnus voidaan peruuttaa, jos elinkeinonharjoittaja on ilmoittanut luopuvansa siitä tai jos elinkeinonharjoittaja on käyttänyt koetunnusta tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten vastaisesti tai jos koetunnuksen peruuttamiseen on muita erityisiä syitä.

Koetunnuksen antamisesta rekisterinpitäjä antaa elinkeinonharjoittajalle rekisteritodistuksen.

Todistukseen ja koetunnukseen sovelletaan, mitä 9 ja 10 §:ssä säädetään vesikulkuneuvon rekisteritodistuksesta ja rekisteritunnuksesta.

Koetunnuksesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

3 luku

Rekisterin tietosisältö ja tietojen laatu

12 §

Rekisteröidyt

Rekisteriin saa tallettaa tarpeellisia tietoja vesikulkuneuvon omistajana tai haltijana olevasta luonnollisesta henkilöstä tai oikeushenkilöstä sekä koetunnuksen saaneesta elinkeinonharjoittajasta.

13 §

Rekisteriin hyväksyminen ja rekisteriin talletettavat tiedot

Rekisteriin merkitsemisen yleisenä edellytyksenä on, että vesikulkuneuvon omistusoikeudesta ja haltijasta on esitetty tarpeellinen ja luotettava selvitys. Koetunnuksen antamisen edellytyksenä on, että elinkeinonharjoittaja on esittänyt asianmukaisen selvityksen koetunnuksen tarpeellisuudesta elinkeinotoiminnassaan.

Rekisteriin saa tallettaa perustietoina:

1) luonnollisista henkilöistä nimi ja henkilötunnus taikka henkilötunnuksen puuttuessa tieto syntymäajasta sekä muina tietoina osoite- ja muut yhteystiedot, tieto kotikunnasta, tieto äidin- tai asiointikielestä ja tieto henkilön kuolemasta;

2) tietoa henkilön käyttämästä kielto-oikeudesta; sekä

3) oikeushenkilöistä nimi, yritys- ja yhteisötunnus, yhteystiedot sekä tieto asiointikielestä.

Rekisteriin saa tallettaa sen käyttötarkoituksen kannalta tarpeellisina tietoina:

1) vesikulkuneuvon ja sen moottoriin liittyviä teknisiä ja yksilöintitietoja;

2) rekisteröintiin, vesikulkuneuvon pääasialliseen käyttökuntaan ja vesikulkuneuvon käytöstä poistamiseen liittyviä tietoja;

3) tietoja vesikulkuneuvon kohdistuvasta ulosotosta ja muista täytäntöönpanotoimista;

4) tietoja vesikulkuneuvon anastuksesta; sekä

5) tietoja vesikulkuneuvon omistusoikeudesta ja haltijan hallintaoikeuden laadusta.

Edellä 3 momentissa tarkoitetuista tiedoista säädetään tarvittaessa tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

14 §

Rekisteritietojen korjaaminen

Rekisterinpitäjällä on velvollisuus saatuaan luotettavan selvityksen siitä, että rekisterissä oleva tieto on virheellinen, tarpeeton, puutteellinen tai vanhentunut ja varattuaan rekisteriin merkitylle omistajalle tilaisuuden tulla kuulluksi:

- 1) poistaa vesikulkuneuvo rekisteristä; tai
- 2) oikaista tai täydentää rekisterissä olevia 13 §:n 2 momentin 3 kohdassa ja 3 momentissa tarkoitettuja tietoja.

Muutoin rekisterissä olevien tietojen korjaamiseen sovelletaan, mitä henkilötietolain 29 §:ssä säädetään.

15 §

Henkilötietojen poistaminen rekisteristä

Vesikulkuneuvon liittyvät henkilötiedot poistetaan rekisteristä kahden vuoden kuluttua sen vuoden päättymisestä, jonka aikana vesikulkuneuvo on poistettu rekisteristä lopullisesti.

4 luku

Rekisterinpitäjän tiedonsaantioikeudet

16 §

Oikeus tietojen saantiin viranomaisilta

Rekisterinpitäjällä on sen estämättä, mitä tietojen salassapidosta säädetään, oikeus saada tietoja seuraavasti:

1) väestötietojärjestelmästä tiedot henkilön nimestä, nimenmuutoksesta, henkilötunnuksesta, osoitteesta ja muista yhteystiedoista, kotikunnasta, äidin- tai asiointikielestä ja henkilön kuolemasta sekä tiedot väestötietolain (507/1993) 25 §:n 4 momentissa tarkoitettua luovutusrajoituksesta;

2) Patentti- ja rekisterihallituksen ja Verohallituksen ylläpitämästä yritys- ja yhteisötietojärjestelmästä 13 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettut tiedot oikeushenkilöstä;

3) ulosottoviranomaiselta tietoja vesikulkuneuvon kohdistuvasta ulosotosta, turvaamistoimista ja muista täytäntöönpanotoimista;

4) poliisilta tiedot vesikulkuneuvon anastuksesta; sekä

5) tullilaitokselta tiedot rekisteröityjen vesikulkuneuvojen maastaviennistä.

Tiedot toimitetaan teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisessä muodossa siten kuin siitä rekisterinpitäjän kanssa soviin.

17 §

Oikeus tietojen saantiin muilta kuin viranomaisilta

Rekisterinpitäjällä on tarvittaessa oikeus saada vesikulkuneuvon ja moottorin valmistajalta tai maahantuojalta taikka näiden edustajilta rekisterin ylläpitoa varten vesikulkuneuvon ja moottorin teknisiä ja yksilöintitietoja.

Tiedot toimitetaan teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisessä muodossa siten kuin siitä rekisterinpitäjän kanssa soviin.

5 luku

Tietojen julkisuus ja luovuttaminen

18 §

Tietojen luovuttamisen yleiset edellytykset

Tietojen luovuttamisesta päättää rekisterinpitäjä.

Tietoa ei saa luovuttaa, jos luovuttamisen voidaan perustellusta syystä epäillä vaarantavan rekisteröidyn yksityisyyden suojaa, hänen etujaan tai oikeuksiaan taikka valtion turvallisuutta. Muiden kuin yksittäin luovutettavien tietojen ja tilastotietojen tallettamiseen luovutuksensaajan tietojärjestelmään vaaditaan rekisterinpitäjän lupa.

19 §

Yksittäisten julkisten tietojen luovuttaminen

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, jokaisella on oikeus yksittäisluovutuksena saada tieto tai kopio vesikulkuneuvon rekisteritunnuksen tai koetunnuksen perusteella rekisteriin talletetuista vesikulkuneuvoista sekä julkiset tiedot vesikulkuneuvon omistajan ja haltijan nimestä ja koetunnuksen saaneesta elinkeinonharjoittajasta sekä näiden osoite- ja muista yhteystiedoista.

Tiedot voidaan luovuttaa myös teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisesti.

20 §

Julkisten tietojen luovuttaminen sähköisessä muodossa

Rekisteriin talletettuja julkisia henkilötietoja ja muita tietoja saa luovuttaa teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisesti:

1) poliisille poliisilain (493/1995) 1 §:ssä säädettyjen poliisin tehtävien hoitamiseksi sekä tullilaitokselle, rajavartiolaitokselle, Häätäkeskuslaitokselle ja Merenkululaitokselle pelastus- ja valvontatoimintaa varten;

2) puolustusvoimille, rajavartiolaitokselle, Merenkululaitokselle ja Häätäkeskuslaitokselle varautumissuunnittelua varten;

3) onnettomuustutkintakeskukselle pelastus- ja onnettomuustutkintaa varten;

4) Ahvenanmaan maakunnan rekisteriviranomaiselle vesikulkuneuvojen rekisteröintitehtävien ja valvontatoimien suorittamiseksi Ahvenanmaan maakunnassa;

5) Euroopan unionin jäsenvaltion ja Euroopan talousalueesta tehtyyn sopimukseen liittyneen valtion viranomaisille, Euroopan yhteisöjen komissiolle ja kansainvälisissä sopimuksissa tarkoitetuille viranomaisille yhteisön lainsäädännöstä tai Suomea sitovista kansainvälisistä sopimuksista johtuvien velvoitteiden hoitamista varten.

Luovutuksensaajan on ennen tietojen luovuttamista esitettävä selvitys tietojen suojaamisesta. Luovutuksensaaja saa luovuttaa edelleen sähköisessä muodossa saamiaan tietoja ainoastaan laissa säädettyjen tehtävien hoitamiseksi.

21 §

Tietojen edelleen luovuttaminen

Tietoja ei saa luovuttaa edelleen kolmannelle ilman asianmukaista lupaa. Tämä kielto ei koske yksittäin luovutettua tietoa. Viranomaisilla on oikeus tietojen edelleen luovuttamiseen, jos luovuttaminen perustuu lakiin, Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen velvoitteeseen tai Euroopan yhteisön lainsäädäntöön.

22 §

Tietojen luovuttaminen ulkomaille

Rekisterinpitäjä saa perustellusta syystä luovuttaa yksittäisluovutuksena rekisteristä tietoja viranomaisille ja viranomaistehtävien suorittamista varten Euroopan unionin ja Euroopan talousalueen ulkopuolelle, jos henkilötietolain 22, 22 a tai 23 §:ssä tietojen luovuttamiselle asetetut edellytykset täyttyvät.

Tiedot voidaan lähettää myös teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisessä muodossa.

23 §

Tietojen luovuttaminen muuhun käyttötarkoitukseen

Sen estämättä, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 16 §:n 3 momentissa säädetään, rekisteristä saa luovuttaa tietoja:

1) luonnollisen henkilön nimestä ja osoitteesta tai muista yhteystiedoista mielipide- ja markkinatutkimukseen, suoramarkkinointiin sekä muuhun osoitepalveluun;

2) asiakasrekisterin yhteystietojen ja vesikulkuneuvon tietojen päivittämiseen;

3) muihin rekisterinpitäjän hyväksymiin tarkoituksiin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettut tiedot voidaan lähettää myös teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisessä muodossa.

Luonnollisen henkilön tietojen luovuttaminen 1 momentin perusteella on sallittua ainoastaan, jos toiminta, johon tietoja pyydetään luovutettavaksi, liittyy vesiliikenteen turvallisuuteen, vesikulkuneuvoihin, vesikulkuneuvoliikenteeseen tai vesikulkuneuvojen aiheuttamien haittojen ehkäisemiseen taikka valvonta- ja pelastustoimintaan.

Henkilötietojen otantaperusteena tietoja mielipide- ja markkinatutkimukseen, suoramarkkinointiin ja muuhun osoitepalveluun luovutettaessa saa käyttää henkilön osoitetta tai muuta yhteystietoa, kotikuntaa, ikää, sukupuolta, äidin- tai asiointikieltä ja vesikulkuneuvoon liittyvää tietoa sekä lisäksi yhtä henkilöön liittyvää tunnistetietoa. Vesikulku-

neuvon liittyvistä tiedosta otantaperusteena säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

24 §

Tietojen luovuttamisen muut rajoitukset

Henkilöllä on sen lisäksi, mitä henkilötietolain 30 §:ssä säädetään, oikeus kieltää osoite- ja muiden yhteystietojensa luovuttaminen osoitepalveluna muuhun kuin viranomaisen käyttöön tai muuhun laissa säädettyyn käyttöön.

Jos henkilöllä on perusteltua syytä epäillä itsensä tai perheensä terveyden tai turvallisuuden tulevan uhatuksi, rekisterinpitäjä voi kirjallisesta pyynnöstä päättää, ettei häntä koskevia henkilötietoja saa luovuttaa rekisteristä muille kuin viranomaisille laissa säädettyjen tehtävien hoitamista varten. Tämä päätös voi ensimmäisen kerran olla voimassa enintään viisi vuotta. Rajoituksen voimassaoloa voidaan jatkaa kahdeksi vuodeksi kerrallaan.

Siirrettäessä 16 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu väestötietojärjestelmään talletettu luovutusrajoitus rekisteriin luovutusrajoitus tulee laajentaa vastaamaan tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettuja tietoja.

6 luku

Erinäiset säännökset

25 §

Maksut

Tietojen merkitsemisestä rekisteriin sekä tietojen antamisesta rekisteristä kopiona ja muusta tämän lain mukaisesta tietopalvelusta peritään maksut valtion maksuperustelaisissa (150/1992) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädettyjen perusteiden mukaan.

26 §

Rangaistussäännökset

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö 7 §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuus-

den tai rikkoo 8 tai 10 §:ssä säädettyä käyttökieltoa, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *vesikulkuneuvorikkomuksesta* sakkoon.

27 §

Toimenpiteistä luopuminen

Jos 26 §:ssä tarkoitettu rikkomus on olosuhteet huomioon ottaen vähäinen, voidaan siitä jättää syyte nostamatta ja rangaistus tuomitsematta.

Jos rikkomus ilmeisesti on sellainen kuin 1 momentissa säädetään, voi Merenkululaitos, poliisi, rajavartiolaitos tai tullilaitos muihin toimenpiteisiin ryhtymättä antaa rikkomukseen syyllistyneelle huomautuksen.

28 §

Muutoksenhaku

Rekisterinpitäjän tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Asiavirheen ja kirjoitusvirheen korjaamiseen sovelletaan hallintolakia (434/2003).

29 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

7 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

30 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä loka-kuuta 2007.

Tällä lailla kumotaan:

- 1) 28 päivänä helmikuuta 1969 annetun veneliikennelain (151/1969) 2 §; ja
- 2) 28 päivänä helmikuuta 1969 annettu veneliikenneasetus (152/1969) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

31 §

Siirtymäsäännökset

Ennen tämän lain voimaantuloa rekisteröidyn vesikulkuneuvon omistajan ja veneliikenneasetuksen 9 §:n mukaisen rekisteritodistuksen saaneen elinkeinonharjoittajan on saatettava rekisteritiedot tämän lain mukaisiksi. Ilmoitus on tehtävä rekisteritietojen muutosilmoituksella kolmen vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

Jos ilmoitusta ei ole tehty 1 momentissa mainitussa määräajassa, rekisterinpitäjän on virallisessa lehdessä julkaistavalla kuulutuksella kehotettava vesikulkuneuvon omistajaa tai elinkeinonharjoittajaa kuuden kuukauden kuluessa kuulutuksen julkaisemisesta kirjallisesti ilmoittamaan rekisteritiedot tämän lain mukaisiksi. Jollei ilmoitusta saada ennen tämän määräajan päättymistä, on vesikulku-

neuvoa tai elinkeinonharjoittajaa koskevat tiedot poistettava rekisteristä.

Ennen tämän lain voimaantuloa annetut rekisteritunnukset säilyvät entisellään. Veneliikenneasetuksen 9 §:n mukaiset tunnukset muutetaan kuitenkin tämän lain mukaisiksi koetunnuksiksi.

Sellaisen vesikulkuneuvon, jonka rekisteröinti ei ole ollut pakollista ennen tämän lain voimaantuloa, omistajan on tehtävä vesikulkuneuvon rekisteröinti-ilmoitus vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

Moottorivenerekisterissä olevien vesikulkuneuvojen rekisteritietoja koskevan muutosilmoituksen perusteella annettava rekisteritodistus on maksuton, jos muutosilmoitus tehdään viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2008 ja jos ilmoitus koskee moottorivenerekisterissä olevien rekisteritietojen saattamista tämän lain mukaisiksi. Maksuttomuus ei koske 9 §:n 2 momentissa tarkoitettua rekisteritodistusta.

Rekisterinpitäjän on saatettava rekisteri tämän lain mukaiseksi neljän vuoden kuluessa lain voimaantulosta.

Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 977

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**eläintautien vastustamiseksi suoritettavista tarkastuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla**

Annettu Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 18 päivänä tammikuuta 1980 annetun eläintautilain (55/1980) 12 §:n 2 momentin ja 12 g §:n 4 momentin, sellaisena kuin ne ovat laissa 303/2006, ja eläintautilain vastustamisesta Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla sekä viennissä kolmansiin maihin 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun asetuksen (1338/1996) 2 §:n 2 momentin, 4 §:n, 6 §:n 2 momentin ja 8 §:n 4 momentin, sellaisena kuin niistä on 6 §:n 2 momentti asetuksessa 124/2000, nojalla:

1 luku

Yleiset määräykset

1 §

Soveltamisala

Tämä asetus koskee Euroopan unionin jäsenvaltiosta (*jäsenvaltio*) Suomeen ja vastaavasti Suomesta muuhun jäsenvaltioon toimitettaville, eläintautien vastustamiseksi Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla sekä viennissä kolmansiin maihin annetun asetuksen (1338/1996) 2 §:ssä tarkoitetuille eläimille ja tavaroille eläintautien vastustamiseksi suoritettavia tarkastuksia ja muita vastaavia toimenpiteitä sekä tämän asetuksen liitteissä I—III lueteltujen eläinten ja tuotteiden kul-

jetusta Suomesta kolmanteen maahan toisen jäsenvaltion alueen kautta tai toisesta jäsenvaltiosta kolmanteen maahan Suomen alueen kautta.

Mitä tässä asetuksessa säädetään Euroopan unionin jäsenvaltioista, sovelletaan Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen edellyttämässä laajuudessa myös Norjaan, Liechtensteiniin ja Islantiin.

2 §

Soveltamisalan rajoitukset

Asetusta ei kuitenkaan sovelleta eläimistä saataviin elintarvikkeisiin mukaan lukien ihmisravinnoksi tarkoitetut elävät simpukat, piikkinahkaiset, vaippaeläimet, merikotilot ja äyriäiset eikä turkiseläinten nahkoihin. Ase-

Neuvoston direktiivi 90/425/ETY (31990L0425); EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 29

Neuvoston direktiivi 92/65/ETY (31992L0065); EYVL N:o L 268, 14.9.1992, s. 54

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 998/2003 (32003/R0998); EYVL N:o L 146, 13.6.2003, s. 1

Komission päätös 2003/803/EY (32003D0803); EYVL N:o L 312, 27.11.2003, s. 1

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1774/2002 (32002R1774); EYVL N:o L 273, 10.10.2002, s. 1

Komission päätös 93/444/ETY (31993D0444); EYVL N:o L 208, 19.8.1993, s. 34

Komission päätös 94/338/EY (31994D0338); EYVL N:o L 151, 17.6.1994, s. 36

tusta ei myöskään sovelleta omistajan mukanaan tuomiin tai viemiin koristevesieläimiin, joita ei ole tarkoitettu myytäväksi tai välitettäväksi.

Eläinjalostukseen, eläinsuojeluun ja luonnonsuojeluun liittyvistä tarkastuksista säädetään erikseen.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tarkastuksella* eläinten tai tuotteiden taikka niitä koskevien asiakirjojen tutkimista taikka muuta vastaavaa menettelyä tai muodollisuutta, jonka tarkoituksena on ihmisten tai eläinten terveyden turvaaminen;

2) *tuonnilla* mitä tahansa eläinten tai tuotteiden liikkumista muista jäsenvaltioista Suomeen;

3) *viennillä* mitä tahansa eläinten tai tuotteiden liikkumista Suomesta muihin jäsenvaltioihin;

4) *pitopaikalla* eläintenpitoyksikköä tai muuta paikkaa, jossa pysyvästi tai tilapäisesti pidetään tai säilytetään eläimiä;

5) *lähtöpaikalla* pitopaikkaa tai laitosta, josta Suomesta muihin jäsenvaltioihin vietävät eläimet tai tuotteet lähetetään tai josta muista jäsenvaltioista Suomeen tuotavat eläimet tai tuotteet lähtevät;

6) *määräpaikalla* pitopaikkaa tai laitosta, johon muista jäsenvaltioista Suomeen tuotavat eläimet tai tuotteet toimitetaan tai johon Suomesta muihin jäsenvaltioihin vietävät eläimet tai tuotteet lähetetään;

7) *laitoksella* paikkaa, jossa valmistetaan, varastoidaan, jalostetaan tai käsitellään tässä asetuksessa tarkoitettuja tuotteita;

8) *tuojalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on rekisteröitynyt muista jäsenvaltioista Suomeen tuotavaksi tarkoitettujen eläin- tai tuotelähetysten tuojaksi tai jolla on näille tuontilupa tai jollei edellä mainittuja vaadita, eläin- tai tuotelähetysten vastaanottajaa. Lisäksi tuojana pidetään sellaista luonnollista henkilöä, joka matkustaa eläimen kanssa, jos eläimen tuonti ei edellytä merkintää vastaanottajasta asiakirjoissa;

9) *viejällä* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on rekisteröitynyt Suomesta

muihin jäsenvaltioihin vietäväksi tarkoitettujen eläin- tai tuotelähetysten lähettäjäksi tai jollei edellä mainittua vaadita, eläin- tai tuotelähetysten lähettäjää;

10) *virkaeläinlääkärillä* läänin-, kunnan- tai tarkastuseläinlääkärinä;

11) *TRACES-järjestelmällä* Traces-järjestelmän käyttöönnotosta ja päätöksen 92/486/ETY muuttamisesta annetussa komission päätöksessä 2004/292/EY tarkoitettua yhdenmukaista eläinlääkinnällistä tietojärjestelmää;

12) *taudille herkällä eläimellä* eläintä, joka voi saada tietyn tartunnan riippumatta siitä, sairastuuko eläin vai ei;

13) *kolmannella maalla* Euroopan yhteisön ulkopuolista maata;

14) *rekisteröidyllä hevosella* hevosta, jolle sen alkuperämaan toimivaltainen viranomais- tai sen hyväksymä jalostus- tai kilpailujärjestö on antanut jalostusta ja polveutumista koskevista edellytyksistä yhteisön sisäisessä hevoseläinten kaupassa annetun neuvoston direktiivin 90/427/ETY liitteen A mukaisen tunnistamisasiakirjan;

15) *koristevesieläimellä* eläviä kaloja, äyriäisiä ja nilviäisiä, joita pidetään ja kasvatetaan tai jotka saatetaan markkinoille ainoastaan koristetarkoituksiin;

16) *lisävakuudella* tiettyä eläintautia koskevaa ylimääräistä tutkimus- tai muuta vaatimusta, jota jäsenvaltio tai sen alue voi soveltaa eläinten tuonnissa Euroopan yhteisön komission tekemän päätöksen mukaisesti sen jälkeen, kun jäsenvaltio tai sen alue on osoittanut olevansa taudista vapaa tai kun sillä on komission hyväksymä ohjelma taudin hävittämiseksi;

17) *ilmoitettavalla taudilla* sellaista tarttuvaa eläintautia, joka on vastustettavista eläintaukeista ja eläintautien ilmoittamisesta annetussa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätöksessä (1346/1995) säädetty ilmoitettavaksi;

18) *eläimistä saatavilla sivutuotteilla* eläimistä saatavista sivutuotteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002, jäljempänä sivutuoteasetus, mukaisia eläimistä saatavia sivutuotteita sellaisenaan ja niistä johdettuja käsiteltyjä tuotteita;

19) *sivutuoteasetuksen mukaisesti luok-*

kaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvalla aineksella sivutuoteasetuksen artiklan 2 kohdissa b ja c tarkoitettuja eläimistä saatavia sivutuotteita; sekä

20) käsitellyllä eläinvalkuaisella sivutuoteasetuksen liitteen 1 kohdan 42 mukaisesti määritellyt valkuaisista.

2 luku

Vienti

4 §

Viejäksi rekisteröityminen

Tämän asetuksen liitteissä I—III lueteltujen eläinten ja tuotteiden viejän on haettava eläintautilain 12 g §:ssä tarkoitettua viejäksi rekisteröimistä kirjallisesti Elintarviketurvalisuusvirastolta viimeistään 10 arkipäivää ennen ensimmäistä vientiä.

Hakemuksessa on oltava:

- 1) viejän nimi ja osoite;
- 2) eläinlaji tai tuote, jota rekisteröinti koskee;
- 3) vientiä valvova eläinlääkäri; ja
- 4) valvovan eläinlääkärin ilmoitus siitä, että tuotteiden viejällä on eläintautilain 12 g §:ssä tarkoitettu omavalvontaohjelma, tai muu riittävä selvitys omavalvonnasta.

Tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädettyä ei sovelleta hevosten viejiin. Lisäksi mitä edellä 1 ja 2 momentissa on säädetty, ei sovelleta koirien, kissojen, hillerien ja frettien viejiin, silloin kun eläimiä ei ole tarkoitettu myytäväksi tai välitettäväksi.

5 §

Valvonta

Lähtöpaikan on oltava eläinlääkärin säännöllisessä valvonnassa. Vietäessä liitteessä I lueteltuja eläimiä, hevosten, lampaiden tai vuohien spermaa, munasoluja tai alkioita taikka eläintauteja aiheuttavien mikrobin viljelmiä toimii lähtöpaikkaa valvovana eläinlääkärinä lähtöpaikan sijaintikunnan kunnan eläinlääkäri. Vietäessä nautaeläinten tai sikojen spermaa, alkioita tai munasoluja toimii lähtöpaikan valvovana eläinlääkärinä läänin eläinlääkäri. Vietäessä liitteessä II lueteltuja

eläimiä viejä voi itse valita valvovan eläinlääkärin.

Siipikarjan, sperman, alkioiden, munasolujen ja eläimistä saatavien sivutuotteiden osalta viennin valvonnasta säädetään tarkemmin erikseen.

Muun eläimen tai eläintauteja aiheuttavien mikrobin viljelmien viennistä viejän on toimitettava Elintarviketurvallisuusvirastolle vuosittain tammikuun loppuun mennessä valvovan eläinlääkärin antama kirjallinen selvitys valvonnasta. Selvityksestä on käytävä ilmi valvovan eläinlääkärin lähtöpaikassa edellisen vuoden aikana tekemät käynnit sekä tiedot eläintautilain nojalla vastustettavien ja muiden ilmoitettavien eläntautien esiintymisen lähtöpaikassa ja muut mahdolliset huomiot lähtöpaikan toiminnasta. Valvovan eläinlääkärin on käytävä lähtöpaikassa vähintään kerran vuodessa. Jos selvitystä ei ole toimitettu määräajassa, Elintarviketurvallisuusviraston on poistettava viejä rekisteristä.

Tämän pykälän 1 ja 3 momentissa säädettyä ei sovelleta hevosten viejiin. Lisäksi mitä edellä 1 ja 3 momentissa on säädetty, ei sovelleta koirien, kissojen, hillerien ja frettien viejiin, silloin kun eläimiä ei ole tarkoitettu myytäväksi tai välitettäväksi.

6 §

Luettelo

Liitteessä I—III luetellun eläimen ja tuotteen viejän on pidettävä kaikista vientilähetyksistä luetteloa. Luettelosta on käytävä ilmi:

- 1) lähtöpäivämäärä;
- 2) vientilähettyksen sisältö (eläinlaji, eläinten lukumäärä ja mahdolliset tunnistetut tai tuote ja tuotteiden määrä);
- 3) lähtöpaikka ja elävien eläinten kohdalla myös syntymäpaikka;
- 4) vastaanottaja ja määräpaikka; ja
- 5) omavalvontaohjelman edellyttämät tutkimukset ja niiden tulokset.

Liitteessä I luetellun eläimen ja tuotteen viejän on säilytettävä luettelo vähintään viisi vuotta viennin jälkeen ja liitteessä II ja III luetellun eläimen ja tuotteen viejän vähintään kaksi vuotta viennin jälkeen. Luettelo on pyynnöstä esitettävä valvovalle eläinlääkärille tai virkaeläinlääkärille.

Tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädettyä ei sovelleta koirien, kissojen, hillerien ja frettien viejiin, silloin kun eläimiä ei ole tarkoitettu myytäväksi tai välitettäväksi.

7 §

Yleiset vientirajoitukset

Taudille herkkä eläin tai siitä saatava tuote ei saa olla lähtöisin pitopaikasta, laitoksesta tai alueelta, jolla on voimassa eläinlääkintäviranomaisten määräämiä rajoituksia seuraavia tauteja koskevan epäilyn, taudin esiintymisen tai suojatoimenpiteen vuoksi:

- 1) suu- ja sorkkatauti
- 2) klassinen sikarutto;
- 3) afrikkalainen sikarutto;
- 4) swine vesicular -tauti;
- 5) Newcastlen tauti;
- 6) karjarutto;
- 7) pienten märehitijäin rutto;
- 8) vesicular stomatitis;
- 9) Blue tongue -tauti;
- 10) afrikkalainen hevoserutto;
- 11) hevosen tarttuva aivo-selkäydintulehdus;
- 12) Teschenin tauti;
- 13) lintuinfluenssa;
- 14) lammasta- ja vuohirokko;
- 15) lumpy skin -tauti;
- 16) Rift Valley -kuume; ja
- 17) naudanta tarttuva keuhkorutto.

Mitä 1 momentissa on säädetty, koskee myös eläinlääkintäviranomaisten määräämiä rajoituksia muuta tautia kuin 1 momentissa tarkoitettuja tauteja koskevan epäilyn, taudin esiintymisen tai suojatoimenpiteen vuoksi. Mitä 1 momentissa on säädetty, koskee myös eläinlääkintäviranomaisten määräämiä rajoituksia eläimen tai tuotteen merkitsemisessä tai rekisteröinnissä havaitun puutteen vuoksi.

Toiseen jäsenvaltioon ei myöskään saa viedä:

- 1) eläintä tai tuotetta, joka on muun kuin 1 momentissa tarkoitettuna taudin hävittämiseksi teurastettava tai tuhottava tautia koskevan kansallisen hävittämisuunnitelman mukaisesti; eikä
- 2) eläintä tai tuotetta, jota ei saa pitää kaupan muista ihmisten tai eläinten terveyden liittyvistä syistä.

8 §

Vientitarkastukset ja merkitseminen

Liitteissä I—III luetellut eläimet ja tuotteet on tarkastettava ennen vientiä eläimiin tai ihmisiin tarttuvien tautien varalta samalla tavalla ja vähintään yhtä huolellisesti, kuin Suomen markkinoille tarkoitettujen eläimien ja tuotteiden.

Liitteessä I lueteltujen eläinten ja tuotteiden jokainen vientierä on tarkastettava ennen sen vientiä toiseen jäsenvaltioon. Tarkastuksen tekee viejän pyynnöstä valvova virkaeläinlääkäri, ellei eläintautien vastustamisesta Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla sekä viennissä kolmansiin maihin annetun asetuksen 6 §:n 2 momentissa (124/2000) toisin säädetä. Koirien, kissojen, hillerien ja frettien, joita ei ole tarkoitettu myytäväksi tai välitettäväksi ja jotka matkustavat ilman saattajaa, tarkastuksen voi tehdä myös muu eläinlääkäri. Tarkastuksen yhteydessä tarkastuksen tekevän eläinlääkärin on varmistettava, että eläimissä ei ole tarttuviin tauteihin viittaavia oireita, että niiden vientiin ei ole 7 §:ssä tarkoitettuja esteitä ja että eläimet ja tuotteet täyttävät eikseen kyseiselle eläinlajille tai tuotteelle säädettyt vientiä koskevat vaatimukset. Tarkastuksen tekevän eläinlääkärin on myös tarkastettava, että eläimet on rekisteröity kutakin eläinlajia erikseen koskevien säännösten edellyttämällä tavalla ja että nautaeläimillä on nautaeläinpassi. Koirilla, kissoilla, hillereillä ja freteillä on oltava mallitodistuksen vahvistamisesta koirien, kissojen ja frettien yhteisön sisällä tapahtuvia kuljetuksia varten annetun komission päätöksen 2003/803/EY mukainen todistus. Muilla eläimillä on oltava tunnistusasiakirja, jos sitä kyseistä eläinlajia koskevissa säännöksissä erikseen vaaditaan.

Viejän on tarkastettava liitteessä II lueteltujen eläinten jokainen vientierä ennen sen vientiä toiseen jäsenvaltioon. Viejän on varmistettava, että eläimissä ei ole mitään selviä tarttuvien tautien oireita, että lähtöpaikassa ei ole voimassa viranomaisten määräämiä rajoituksia eläintautien vuoksi ja että eläimet täyttävät kyseiselle eläinlajille erikseen säädetty vientiä koskevat vaatimukset.

Viejän on tarkastettava liitteessä III luetel-

tujen tuotteiden jokainen vientierä ennen sen vientiä toiseen jäsenvaltioon. Viejän on varmistettava, että tuotteet täyttävät kyseiselle tuotteelle erikseen säädetyt vientiä koskevat vaatimukset ja että ne ovat asianmukaisesti merkittyjä.

Tämän pykälän 2 momentissa säädettyä ei sovelleta Suomessa, Ruotsissa, Norjassa tai Tanskassa rekisteröityihin hevosiin, jotka vie-dään kilpailumatkalle eläintautien leviämisen ehkäisemiseksi Suomen ja muiden Euroopan talousalueen kuuluvien valtioiden välillä tapahtuvan hevosten maahantuonnin ja maastaviennin yhteydessä annetun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätöksen (598/1994) mukaisesti Ruotsiin, Norjaan tai Tanskaan.

9 §

Vientiasiakirjat

Jos virkaeläinlääkäri 8 §:n 2 momentissa tarkoitettussa tarkastuksessa toteaa eläinten ja tuotteiden täyttävän sisämarkkinakaupalle asetetut vaatimukset, hänen on annettava eläimille ja tuotteille terveystodistus, joka on eläinten ja eläinperäisten tuotteiden yhteisön sisäiseen kauppaan liittyvän yhdenmukaisen todistumallin ja tarkastuspöytäkirjan hyväksymisestä annetun komission asetuksen (EY) N:o 599/2004 mukainen. Terveystodistuksessa tulee olla kyseiselle eläinlajille tai tuotteelle erikseen säädetyt tiedot. Rekisteröidyille hevosille voidaan antaa vaihtoehtoisesti eläintautien leviämisen ehkäisemiseksi Suomen ja muiden Euroopan talousalueen kuuluvien valtioiden välillä tapahtuvan hevosten maahantuonnin ja maastaviennin yhteydessä annetun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätöksessä säädetyin mallin mukainen todistus. Lisäksi viejän on laadittava sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvalla aineksella ja niistä johdetuille käsitellyille tuotteille sekä käsitellyille eläinvalkuaiselle sivutuoteasetuksen mukainen kaupallinen asiakirja.

Jos viejä 8 §:n 3 momentissa tarkoitettussa tarkastuksessa toteaa eläinten täyttävän samassa momentissa määrätty vaatimukset, hänen on annettava eläimistä kirjallinen vakuu-

tus, josta on käytävä ilmi, että eläimet täyttävät mainitut vaatimukset. Eläimiä koskevista muista kaupallisista vienti- ja kuljetusasiakirjoista säädetään erikseen.

Jos viejä 8 §:n 4 momentissa tarkoitettussa tarkastuksessa toteaa tuotteen täyttävän samassa momentissa määrätty vaatimukset, hänen on annettava tuotteelle kaupallinen vientiasiakirja, josta ilmenee tuote ja eläinlääkintöviranomaisen lähtöpaikalle antama hyväksymis- tai rekisteröintinumero.

Edellä 1—3 momentissa tarkoitettujen todistusten ja muiden vientiasiakirjojen on oltava eläinten tai tuotteiden mukana kuljetuksen aikana lähtöpaikasta määräpaikkaan asti. Jos kuljetukseen sisältyy useita lähtöpaikkoja tai useita määräpaikkoja, todistusten ja muiden vientiasiakirjojen on seurattava eläimiä tai tuotteita erikseen jokaisesta lähtöpaikasta jokaiseen määräpaikkaan.

Tämän pykälän 1 momentissa säädettyä ei sovelleta koiriin, kissoihin, hillereihin ja fretteihin, joita ei ole tarkoitettu myytäviksi tai välitettäväksi.

10 §

Todistuksen laatiminen TRACES-järjestelmässä

Vientiin tarkoitettulle eläimelle ja tuotteelle 9 §:n 1 momentissa tarkoitettun terveystodistuksen laativat viejä ja virkaeläinlääkäri yhdessä TRACES-järjestelmässä. Viejä laatii todistukseen lähetystä koskevat tiedot, eli todistuksen osan I, ja virkaeläinlääkäri todistuksen eläinten terveyttä koskevat tiedot, eli todistuksen osan II. Osan I voi laatia myös virkaeläinlääkäri viejän puolesta. Viejän on tällöin annettava hänelle riittävät tiedot todistuksen laatimista varten. Virkaeläinlääkäri vahvistaa osien I ja II tiedot sähköisellä allekirjoituksella, jolloin tieto vahvistetusta terveystodistuksesta siirtyy sähköisesti vastaanottajamaan viranomaisille.

Kun terveystodistus on laadittu ja vahvistettu TRACES-järjestelmässä, virkaeläinlääkärin on tulostettava todistus sekä lähettäjältä vastaanottajamaankielisinä seuraamaan lähetystä. Virkaeläinlääkärin on allekirjoitettava ja leimattava lähettäjämäankielinen todistus ja vähintään leimattava vastaanottajamaankielinen todistus.

Jos todistusta antava virkaeläinlääkäri ei ole TRACES- järjestelmään rekisteröity käyttäjä tai teknisten ongelmien vuoksi TRACES- järjestelmän käyttö ei tilapäisesti hänelle ole mahdollista, todistuksen voi laatia hänen puolestaan toinen virkaeläinlääkäri TRACES- järjestelmässä. Lähetyistä seuraavan todistuksen vahvistaa allekirjoituksellaan ja leimallaan eläimen tai tuotteen tarkastanut virkaeläinlääkäri.

3 luku

Kauttakuljetus

11 §

Kuljetuksen valvonta

Vietäessä liitteissä I—III lueteltuja eläimiä tai tuotteita toisesta jäsenvaltiosta kolmanteen maahan Suomen alueen kautta, on kuljetuksen tapahduttava tullin valvonnassa. Elintarviketurvallisuusvirasto voi kuitenkin kiireellisissä tapauksissa eläinten hyvinvoinnin varmistamiseksi myöntää eläinkuljetuksille poikkeuksia tullivalvonnasta.

12 §

Kauttakuljetusta koskevat vaatimukset

Kuljetettaessa liitteessä I ja II lueteltuja eläimiä tai tuotteita Suomesta kolmanteen maahan toisen jäsenvaltion alueen kautta tai toisesta jäsenvaltiosta kolmanteen maahan Suomen alueen kautta, on eläinten ja tuotteiden täytettävä Euroopan yhteisön sisämarkkinakauppaa koskevat määräykset ja niiden mukana on oltava 9 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettu terveystodistus tai muu asiakirja. Edellä 10 §:ssä tarkoitettuun TRACES- järjestelmään vahvistettavassa viestissä on mainittava ne jäsenvaltiot, joiden kautta eläimet tai tuotteet kuljetetaan. Määräpaikaksi on merkittävä se eläinlääkinnällinen rajatarkastusasema tai muu rajanylityspaikka, josta eläimet tai tuotteet poistuvat Euroopan unionin alueelta, ja eläinten tai tuotteiden tuojaksi rajatarkastusasemasta tai muusta rajanylityspaikasta vastaava henkilö. Jos Suomelle tai toiselle jäsenvaltiolle, jonka alueen kautta

kuljetus tapahtuu, on myönnetty oikeus vaatia sen kautta kuljetettavaa eläinlajeja koskevia lisävakuuksia, kauttakuljetettavien eläinten on täytettävä vähintään teuraseläinten lisävakuuksia koskevat vaatimukset.

Lisäksi on 1 momentissa tarkoitettujen eläinten ja tuotteiden mukana oltava määräpaikkana olevan kolmannen maan eläinlääkintäviranomaisten vaatimat todistukset ja muut asiakirjat. Jos kolmannen maan tuontia koskevat vaatimukset eivät ole lähtöpaikkana olevan maan viranomaisten tiedossa, 1 momentissa tarkoitettuun todistukseen tai asiakirjaan on liitettävä merkintä, josta ilmenee, että eläin tai tuote on tarkoitettu vietäväksi kyseiseen kolmanteen maahan.

4 luku

Tuonti

13 §

Tuojaksi rekisteröityminen ja tuontilupa

Tämän asetuksen liitteissä I—III lueteltujen eläinten ja tuotteiden tuojan on haettava eläintautilain 12 g §:ssä tarkoitettua tuojaksi rekisteröimistä tai tuontilupaa kirjallisesti Elintarviketurvallisuusvirastolta. Tuojaksi rekisteröimistä on haettava viimeistään 10 arkipäivää ennen ensimmäistä tuontia.

Hakemuksessa on oltava:

- 1) tuojan nimi ja osoite;
- 2) eläinlaji tai tuote, jota rekisteröinti koskee;
- 3) jäsenvaltio, josta eläimiä tai tuotteita aiotaan tuoda; ja
- 4) eläimiä tuotaessa selvitys siitä, että tuojalla on käytössään tilat, jossa eläimet voidaan tarvittaessa pitää eristyksissä.

Tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädettyä ei sovelleta hevosten, jänisten, kanien, lemmikkieläinruokien ja mehiläistuotteiden tuojiin, eikä myöskään sellaisiin tuojiin, jotka tuovat metsästystrofeita omaan käyttöönsä. Lisäksi mitä edellä 1 ja 2 momentissa on säädetty, ei sovelleta koirien, kissojen, hillelien ja frettien tuojiin, silloin kun eläimiä ei ole tarkoitettu myytäväiksi tai välitettäväiksi.

14 §

Ennakkoilmoitus

Liitteessä I lueteltujen eläinten ja tuotteiden tuojan on toimitettava Elintarviketurvallisuusvirastolle kirjallinen ennakkoilmoitus eläimen tai tuotteen saapumisesta viimeistään 24 tuntia ennen tuontia. Jos tuontia edeltävä päivä ei ole arkipäivä, ennakkoilmoitus on tehtävä viimeistään edellisenä arkipäivänä. Ilmoitus on tehtävä myös liitteen III eläinperäisestä hydrolysoidusta proteiinista ja eläinten ruokintaan tarkoitettusta eläimistä peräisin olevista verituotteista. Ennakkoilmoituksesta on käytävä ilmi mitä eläimiä ja tuotteita tuontilähetys sisältää, eläinten ja tuotteiden määrät, lähtöpaikka, määräpaikka ja tuontiajankohta.

Ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä hevosista ja kalajauhosta. Lisäksi ilmoitusta ei tarvitse tehdä sellaisista koirista, kissoista, hillereistä ja freteistä, joita ei ole tarkoitettu myytäväksi tai välitettäväksi.

15 §

Tuontiasiakirjat

Liitteessä I lueteltujen eläinten ja tuotteiden mukana on oltava virkaeläinlääkärin jokaista tuojaa ja tämän vastaanottamaa erää varten antama terveystodistus, joka on eläinten ja eläinperäisten tuotteiden yhteisön sisäiseen kauppaan liittyvän yhdenmukaisen todistustavan ja tarkastuspöytäkirjan hyväksymisestä annetun komission asetuksen mukainen ja jossa tulee olla kyseiselle eläinlajille tai tuotteelle erikseen säädetyt tiedot.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua todistusta ei vaadita koirilta, kissoilta, hillereiltä ja freteiltä, joita ei ole tarkoitettu myytäväksi tai välitettäväksi. Kaikilla koirilla, kissoilla, hillereillä ja freteillä on oltava kuitenkin malitodistuksen vahvistamisesta koirien, kissojen ja frettien yhteisön sisällä tapahtuvia kuljetuksia varten annetun komission päätöksen mukainen todistus. Nautaeläinten mukana täytyy seurata terveystodistuksen lisäksi nautaeläinpassi. Muiden eläinten mukana on oltava tunnistusasiakirja silloin kun kyseistä eläinlajia koskevissa säännöksissä sitä erik-

seen vaaditaan. Sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvalla aineksella ja niistä johdetuille tuotteille sekä käsitellyllä eläinvalkuaisella on oltava sivutuoteasetuksen mukainen kaupallinen asiakirja.

Rekisteröidyillä hevosilla voi olla 1 momentista poiketen eläintautien leviämisen ehkäisemiseksi Suomen ja muiden Euroopan talousalueen kuuluvien valtioiden välillä tapahtuvan hevosten maahantuonnin ja maastaviennin yhteydessä annetun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarviketosaston päätöksen liitteen A mukainen todistus. Suomessa, Ruotsissa, Norjassa tai Tanskassa rekisteröidyille hevosille, jotka tuodaan Suomeen kilpailumatkalle Ruotsista, Norjasta tai Tanskasta, on edellä mainitussa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarviketosaston päätöksessä säädetyt lisäksi tiettyjä poikkeuksia.

Liitteessä II ja III lueteltujen eläinten ja tuotteiden mukana on oltava lähettäjän lähtöpaikalla antama kirjallinen vakuutus, kaupallinen asiakirja tai muu asiakirja, jossa tulee olla kyseiselle eläinlajille tai tuotteelle erikseen säädetyt tiedot.

Tuojan on säilytettävä 1—3 momentissa tarkoitettua todistusta tai niiden kopioita vähintään viisi vuotta ja 4 momentissa tarkoitettua vakuutusta tai niiden kopioita ja muut asiakirjat vähintään kaksi vuotta tuonnin jälkeen. Kaikki tässä momentissa tarkoitettua asiakirjat on pyynnöstä esitettävä virkaeläinlääkärille.

16 §

Eläinten tuontitarkastukset

Tuojan on tarkastettava liitteessä I ja II mainitut eläimet, niiden merkitseminen ja 15 §:ssä tarkoitettua tuontiasiakirjat välittömästi tuonnin jälkeen määräpaikassa. Jos määräpaikka on teurastamo tai muu pitopaikka, joka on päivittäin virkaeläinlääkärin valvonnassa, tarkastuksen tekee teurastamo tai pitopaikkaa valvova virkaeläinlääkäri. Jos määräpaikka on naudan tai sian keinosiemen-nysasema tai hyväksytty naudan spermavara-sto, tarkastuksen tekee asemaeläinlääkäri.

Jos tarkastuksen suorittaja toteaa, että

eläinten tuontiasiakirjat tai merkitseminen eivät täytä eläinlajin tuontia koskevia vaatimuksia tai ne ovat puutteellisia, taikka jos eläimen epäillään levittävän tarttuvaa tautia, eläin on välittömästi eristettävä määräpaikassa ja tarkastuksen suorittajan on ilmoitettava asiasta kunnaneläinlääkärille. Sperman ja alkioiden kyseessä ollessa asiasta on ilmoitettava läänineläinlääkärille. Eläimet, spermat ja alkiot on pidettävä eristyksessä siihen asti, kun eläinlääkintöviranomaiset ovat päättäneet tämän asetuksen 21 §:ssä tarkoitetuista tuontierää koskevista toimenpiteistä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen eläinten tuoja ei saa luovuttaa eläimiä toiselle vastaanottajalle, ennen kuin eläinten ja niitä seuraavien tuontiasiakirjojen on todettu täyttävän eläinlajin tuontia koskevat vaatimukset. Teurastamo ei saa ottaa teurastettavaksi eläimiä, jotka eivät täytä niiden tuontia koskevia vaatimuksia.

17 §

Eläinten muut tarkastukset

Virkaeläinlääkäri voi tehdä pistokokein tarkastuksia määräpaikassa ja mahdollisissa muissa pitopaikoissa, joihin eläimet on lähetetty alkuperäisestä määräpaikasta. Tarkastuksessa virkaeläinlääkärin on varmistettava, että eläimet, niiden merkitseminen ja 15 §:ssä tarkoitettut tuontiasiakirjat täyttävät niitä koskevat vaatimukset.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu tarkastus on tehtävä viimeistään toisena arkipäivänä eläinten saapumisen jälkeen. Jos tuoja on välittömästi lähettänyt eläimet eteenpäin muuhun pitopaikkaan, tarkastus on tehtävä viimeistään toisena arkipäivänä eläinten saapumisesta kyseiseen pitopaikkaan.

Virkaeläinlääkärillä on oikeus tarkastaa eläimet ja tuontiasiakirjat myös kuljetuksen aikana tai myöhemmin, jos virkaeläinlääkärillä tai Elintarviketurvallisuusvirastolla on syytä epäillä, että eläimet eivät täytä tuontia koskevia vaatimuksia tai levittävä tautia.

Tarkastuksen yhteydessä virkaeläinlääkärillä on oikeus ottaa näytteitä. Jos tarkastuksen yhteydessä otetaan näytteitä laboratoriotutkimusta varten, on otettava vähintään kaksi samanlaista näytettä.

18 §

Tuotteiden tuontitarkastukset

Tuojan on tarkastettava liitteessä I ja III mainitut tuotteet, niiden tunnistusmerkinnät ja 15 §:ssä tarkoitettut tuontiasiakirjat välittömästi tuonnin jälkeen määräpaikassa. Jos määräpaikka on päivittäin virkaeläinlääkärin valvonnassa, tarkastuksen tekee määräpaikkaa valvova virkaeläinlääkäri.

Tuoja ei saa ottaa tuotteita käyttöön tai käsittelyyn eikä luovuttaa niitä toiselle vastaanottajalle, ennen kuin tarkastuksessa on todettu tuotteiden, niiden tunnistusmerkintöjen ja tuontiasiakirjojen täyttävän tuotteen tuontia koskevat vaatimukset. Jos tarkastuksen tekevä tuoja tai virkaeläinlääkäri toteaa, että tuotteet tai tuontiasiakirjat eivät täytä tuotteen tuontia koskevia vaatimuksia taikka tunnistusmerkinnät ovat puutteellisia, hänen on välittömästi ilmoitettava siitä kunnaneläinlääkärille. Jos määräpaikkaa valvoo läänineläinlääkäri, tämä ilmoitus on tehtävä läänineläinlääkärille. Tuote on pidettävä erillään määräpaikan muista tuotteista siihen asti, kun eläinlääkintöviranomaiset ovat päättäneet sen käytöstä.

Virkaeläinlääkäri voi tehdä pistokokein tarkastuksia määräpaikassa sen varmistamiseksi, että tuotteet, tunnistusmerkinnät ja tuontiasiakirjat täyttävät niitä koskevat tuontivaatimukset. Virkaeläinlääkäri voi tarkastaa tuotteet ja tuontiasiakirjat sekä tunnistusmerkinnät myös kuljetuksen aikana, jos virkaeläinlääkärillä tai Elintarviketurvallisuusvirastolla on syytä epäillä, että tuotteet eivät täytä tuontia koskevia vaatimuksia tai että ne levittävä tautia.

19 §

Eläinten ja tuotteiden tuontitarkastuksen raportointi TRACES- järjestelmässä

Kun virkaeläinlääkäri on tehnyt eläimelle tai tuotteelle, jonka terveystodistus on TRACES- järjestelmässä, 16–18 §:ssä tarkoitettujen tuontitarkastuksen, hänen on raportoitava tarkastuksen tulos TRACES- järjestelmään täyttämällä lähetyksen tarkastusta koskevat tiedot asianomaisen todistuksen

osaan III. Ellei tuontitarkastuksen tehnyt virkaeläinlääkäri ole TRACES- järjestelmään rekisteröity käyttäjä tai teknisten ongelmien vuoksi TRACES- järjestelmän käyttö ei tilapäisesti ole hänelle mahdollista, tarkastuksen tuloksen voi hänen puolestaan viedä TRACES- järjestelmään toinen virkaeläinlääkäri.

20 §

Luettelo

Liitteessä I—III lueteltujen eläinten ja tuotteiden tuojien on pidettävä luetteloa kaikista vastaanottamistaan tuontilähetyksistä. Luettelosta on käytävä ilmi seuraavat tiedot:

- 1) saapumispäivämäärä;
- 2) tuontilähetyksen sisältö (eläinten laji, lukumäärä ja mahdolliset tunnistusmerkit tai tuote ja määrä);
- 3) lähtömaa, lähtöpaikka ja lähettäjä;
- 4) tuontilähetyksen määräpaikka tai määräraikat eläinlajeittain tai tuoteryhmittäin;
- 5) tuontitarkastuksen tekijä; ja
- 6) mahdolliset seuraavat vastaanottajat, jos tuoja on luovuttanut eläimiä tai tuotteita eteenpäin.

Liitteessä I lueteltujen eläinten ja tuotteiden tuojien on säilytettävä luettelo vähintään viisi vuotta ja liitteessä II ja III lueteltujen eläinten ja tuotteiden tuojien vähintään kaksi vuotta tuonnin jälkeen. Luettelo on pyynnöstä esitettävä virkaeläinlääkärille.

Tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädettyä ei sovelleta jänisten ja kanien tuojiin eikä sellaisiin tuojiin, jotka tuovat mehiläistuotteita tai metsästystrofeita omaan käyttöön. Lisäksi mitä edellä 1 ja 2 momentissa on säädetty, ei sovelleta koirien, kissojen, frettien ja hillerien tuojiin, silloin kun eläimiä ei ole tarkoitettu myytäväksi tai välitettäväksi.

21 §

Toimenpiteet, kun eläimet tai tuotteet eivät täytä tuontivaatimuksia

Toimenpiteistä joihin ryhdytään silloin, jos eläin tai tuote ei täytä tämän asetuksen vaatimuksia tai vaatimuksia, joita kyseiselle eläinlajille taikka tuotteelle on erikseen säädetty, säädetään eläintautien vastustamisesta

Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla sekä viennissä kolmansiin maihin annetun asetuksen 7 ja 8 §:ssä.

5 luku

Kustannukset ja korvaukset

22 §

Palkkiot ja korvaukset

Tässä asetuksessa tarkoitettu valvonnasta, tarkastuksesta tai muusta toimenpiteestä, joka aiheutuu eläimen tai tuotteen viennistä, on eläimen tai tuotteen viejän maksettava tarkastuksen tai muun toimenpiteen suorittaneelle kunnaneläinlääkärille ja muulle kuin virkaeläinlääkärille korvausta eräistä eläintauti- ja eläinsuojelulain mukaan maksettavista korvauksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (30/EEO/2001) mukaisesti.

Edellä 17 §:ssä ja 18 §:n 3 momentissa tarkoitettu tuontitarkastuksesta ja siihen liittyvästä näytteenotosta maksetaan kunnaneläinlääkärille valtion varoista palkkio ja kustannusten korvaus eläinlääkäreiden toimituspalkkioista annetun asetuksen (1234/2001) mukaisesti.

23 §

Muut kustannukset

Tuojan on maksettava kustannukset, jotka aiheutuvat maahan tuodun eläimen tai tuotteen palauttamisesta, säilyttämisestä, käsittelemisestä, tai hävittämisestä taikka eläimen eristämisestä, lopettamisesta tai teurastamisesta.

6 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

24 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä marraskuuta 2006.

Tällä asetuksella kumotaan eläintautien

vastustamiseksi suoritettavista tarkastuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla 21 päivänä huhtikuuta 1995 annettu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätös (572/1995).

25 §

Siirtymäsäännökset

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa ta-
Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 2006

pahtunut tuojaksi tai viejäksi rekisteröinti on voimassa tammikuun 2007 loppuun ja ennen tämän asetuksen voimaantuloa myönnetty tuontilupa pysyy voimassa luvassa määrätyn ajan.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa jätetty hakemus, joka koskee tuojaksi tai viejäksi rekisteröintiä taikka tuontilupaa, mutta jota ei ole ratkaistu ennen tämän asetuksen voimaantuloa ratkaistaan tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Eläinlääkintötarkastaja Minna Suokko

LIITE I

1. Kavio- ja sorkkaeläimet, lukuun ottamatta Ruotsista tilapäisesti kilpailu- tai muuhun vastaavaan tarkoitukseen tuotuja poroja
2. Siipikarja ja siitosmunat
3. Muut linnut
4. Apinat
5. Mehiläiset
6. Jänikset ja kanit
7. Koirat, kissat, hillerit ja fretit
8. Elävät kalat, äyriäiset ja nilviäiset
9. Nautaeläinten, sikojen, hevosten, lampaiden ja vuohien sperma
10. Nautaeläinten, sikojen, hevosten, lampaiden ja vuohien alkiot
11. Nautaeläinten, sikojen, hevosten, lampaiden ja vuohien munasolut
12. Kalojen ja äyriäisten viljelyyn tarkoitettu mäti ja maiti
13. Eläintautia aiheuttavien mikrobien viljelmät
14. Sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluva aines sekä näistä johdetut käsitellyt tuotteet
15. Käsitelty eläinvalkuainen

Kohdissa 3, 5 ja 6 tarkoitetaan myös matkustajan mukanaan kuljettamia lemmikkieläimiä.

Kohdissa 3, 5—7 ja 11 tarkoitetaan kuitenkin vain eläimiä, joiden tuontia ja vientiä varten tarvitaan niitä koskeva, erikseen annettujen määräysten mukainen eläinlääkärin tarkastus ja siitä annettu todistus.

LIITE II

1. Minkit, ketut ja supikoirat
2. Linnut
3. Jänikset ja kanit

Kohdissa 2 ja 3 tarkoitetaan ainoastaan eläimiä, joiden tuontia ja vientiä varten ei niitä koskevien, erikseen annettujen määräysten mukaan tarvita kutakin erää koskevaa eläinlääkärin todistusta.

Kohdissa 1—3 ei tarkoiteta matkustajan mukanaan kuljettamia lemmikkieläimiä.

LIITE III

1. Maito, maitopohjaiset tuotteet ja ternimaito
2. Eläinperäiset hydrolysoidut proteiinit
3. Eläinperäinen di- ja trikalsiumfosfaatti
4. Eläinperäinen kollageeni ja gelatiini
5. Munatuotteet
6. Eläimistä peräisin oleva veri ja verituotteet
7. Hevoseläinten seerumi
8. Renderoitu rasva ja kalaöljy
9. Sorkka- ja kavioeläinten nahat ja vuodat paitsi pickled pelts -nahat ja -vuodat, wet blue -nahat ja -vuodat tai sellaiset nahat ja vuodat, jotka on käsitelty 8 tunnin ajan kalkkisuolaliuoksessa pH-arvossa 12—13 tai joille on tehty täydellinen parkitus.
10. Eläinperäisiä raaka-aineita sisältävät lemmikkieläinten ruoat ja puruluut sekä lemmikkieläinten ruokien valmistuksessa käytettävät arominvahventeet, paitsi sellaiset käsitellyt lemmikkieläinten ruoat ja puruluut, jotka tuodaan tai viedään omaan käyttöön.
11. Luut, sarvet, kaviot, sorkat ja niistä valmistetut tuotteet.
12. Mehiläishoitoon tarkoitettut mehiläistuotteet.
13. Sorkka- ja kavioeläimistä ja linnuista peräisin olevat metsästystrofeet, paitsi täytetyt, muokatut tai muuten siten käsitellyt, että ne säilyvät huoneenlämmössä.
14. Lanta, käsitelty lanta ja käsitellyt lantatuotteet.
15. Villa, karva ja sianharjakset paitsi sellaiset, jotka on pesty teollisesti, saatu parkitsemisen avulla tai muuten käsitelty siten, ettei niistä aiheudu tautien leviämisen vaaraa, taikka sellaiset, jotka tuodaan tai viedään omaan käyttöön.
16. Sulat, höyhenet sekä sulkien ja höyhenten osat paitsi sellaiset, jotka on höyrytetty tai muuten käsitelty siten, ettei niistä aiheudu tautien leviämisen vaaraa taikka sellaiset, jotka tuodaan tai viedään omaan käyttöön.
17. Sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 3 kuuluva käsittelemätön, hapotettu tai kuumennettu aines.

N:o 978

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**eräiden eläinten ja tavaroiden eläintautivaatimuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti muutetaan eräiden eläinten ja tavaroiden eläintautivaatimuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla 30 päivänä kesäkuuta 2003 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (655/2003) 2 §:n 1 momentin 8 kohta ja 12 §, sellaisina kuin niistä on 12 § osaksi asetuksissa 78/2005 ja 569/2006, sekä

lisätään asetuksen 2 §:n 1 momenttiin uusi 9 kohta sekä asetukseen uusi 12 a § seuraavasti:

2 §

Määritelmät

8) *luokkaan 3 kuuluvilla teurastuksen sivutuotteilla* sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 3 kuuluvaa käsittelemätöntä, hapotettua tai kuumennettua ainesta;

9) *kontaminoitumisella* mikrobien pääsyä tavaraan tai tuotteeseen.

12 §

Eläimistä saatavat sivutuotteet

Eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden, kuten käsitellyn eläinvalkuaisen, veren, verituotteiden, renderoidun rasvan ja kalaöljyn, maidon, maitopohjaisten tuotteiden ja ternimaidon, gelatiinin, hydroloitujen proteiinien, dikalsiumfosfaatin, trikalsiumfosfaatin, lemmikkieläinten ruoan ja puruluiden, lannan, käsitellyn lannan ja käsiteltyjen lantatuotteiden, hevoseläinten seerumin, sorkka- ja kavioläimien nahkojen ja vuotien, metsästystrofeiden ja mehiläistuotteiden, sisämarkkinakaupassa ja muussa tuonnissa on noudatettava sivutuoteasetuksen säännöksiä.

Sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 1 ja luokkaan 2 kuuluvia eläimistä saatavia sivutuotteita sekä niistä johdettuja käsiteltyjä tuotteita saa tuoda Suomeen ainoastaan Elintarviketurvallisuusviraston tuontiluvalla,

jossa on asetettava välttämättömät ehdot tuonnille. Tuontilupa voidaan myöntää, jos luvan hakijan esittämän selvityksen perusteella voidaan varmistua siitä, ettei tuonnista luvan ehtoja noudatettaessa aiheudu eläintautien leviämisen vaaraa.

Eläinten ruokintaan tarkoitetun käsitellyn eläinvalkuaisen ja sitä sisältävien rehujen tuonti Suomeen on kielletty. Kielto ei kuitenkaan koske kalajauhoa ja kalajauhoa sisältäviä rehuja, jotka on tarkoitettu muiden eläinten kuin märehäntien ruokintaan, eikä lemmikkieläinten ruokia. Lisäksi eläinten ruokintaan ja lannoitekäyttöön tarkoitettujen sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 2 kuuluvien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden tuonti Suomeen on kielletty. Edellä mainittu tuontikielto lannoitekäyttöön ei kuitenkaan koske sivutuoteasetuksen mukaan käsiteltyä lantaa ja käsiteltyjä lantavalmisteita.

Sivutuoteasetuksen liitteessä VIII olevassa III luvussa tarkoitettu toimivaltainen viranomais, joka voi erityisellä hyväksynnällä sallia tuotavan alueelleen käsittelemätöntä lantaa, on Elintarviketurvallisuusvirasto.

12 a §

Luokkaan 3 kuuluvien teurastuksen sivutuotteiden ja kalaperäisen aineksen tuontilupa

Eläinten ruokintaan tarkoitettujen sivutuoteasetuksen mukaisesti luokkaan 3 kuuluvien teurastuksen sivutuotteiden ja kalaperäisen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 978

aineksen tuonti Suomeen on sallittu ainoastaan Elintarviketurvallisuusviraston myöntämällä tuontiluvalla. Tuontilupa voidaan myöntää vuodeksi kerrallaan edellä mainittuja tuotteita tuoville seuraaville sivutuoteasetuksen mukaisesti hyväksytyille laitoksille, joita ovat luokan 1, 2 tai 3 käsittelylaitos, lemmikkieläinten ruokia valmistava laitos, varastointilaitos tai väliasteen laitos. Tuontilupa voidaan myöntää myös rehusekoittamolle tai tilarehustamolle, joka on hyväksytty eräitä eläimistä saatavia sivutuotteita käsittelevien laitosten valvonnasta ja eräiden sivutuotteiden käytöstä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (850/EEO/2005) mukaisesti.

Tuontilupa on myönnettävä, jos voidaan varmistua siitä, että tuonti ei aiheuta eläintautien leviämisen vaaraa, ja jos 1 momentissa tarkoitetut tuotteet tuodaan suoraan tuovaan laitokseen. Lisäksi rehusekoittamoon, tilarehustamoon tai varastointilaitokseen tuotavien teurastuksen sivuotteiden on oltava kuumennettuja tai käsiteltyjä hapolla ja tuotavan kalaperäisen aineksen on oltava pakastettua tai kuumennettua taikka käsiteltyä hapolla 1 momentissa mainitun maa- ja

metsätalousministeriön asetuksen mukaisesti. Väliasteen laitokseen saa tuoda ainoastaan pakastettua kalaperäistä ainesta.

Tuontilupaa haettaessa tulee lupahakemukseen liittää seuraavat tiedot:

1) tuojan nimi ja osoite sekä muut tarvittavat yhteystiedot;

2) vastaanottavan laitoksen hyväksymisnumero;

3) tuotava sivutuote, sen määrä ja käyttötarkoitus;

4) tuotavan sivutuotteen lähettävän laitoksen hyväksymisnumero, nimi ja yhteystiedot; sekä

5) selvitys tuontiluvan myöntämisen edellytysten täyttymisestä.

Teurastuksen sivutuotteen tai kalaperäisen aineksen mukana on oltava eläintautien vastustamiseksi suoritettavista tarkastuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (977/2006) 15 §:ssä tarkoitetut asiakirjat ja niiden tuontitarkastus on tehtävä saman asetuksen 18 §:n mukaisesti.

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä marraskuuta 2006.

Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Eläinlääkintötarkastaja *Minna Suokko*

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 975—978, 3 arkkia